

(Den foregaaende eneſte Behandling i Folkethinget findes i Tidenden Sp. 6464 ff; Lovforſlaget, ſom vedtaget af Folkethinget, findes i Tillæg C Sp. 771—72; Jælleſubvalgets Betænkning findes i Tillæg B.)

Samtlige de ſtillede Vædringsforſlag og Spørgsmaal om Lovforſlagets endelige Vedtagelſe ſattes under Et under Forhandling.

Judenrigsminiſteren: Jeg kan for mit Vedkommende ikke Andet end beklage det Reſultat, ſom nu ſynes at ſkulle komme ud af denne Sag, nemlig enten at Stutteriet ikke kan blive beſtaaende, ſelv under de Former, der af mig vare foreſlaaede, eller ogſaa at Loven ſlet ikke kommer ud, ſaaledes at man alſaa er nødsaget til at maatte holde Stutteriet gaaende paa Stumperne, indtil endelig Beſlutning derom kan tages. Den eneſte Mulighed for at komme til et tilfredsſtillende Reſultat vilde efter min Mening være, om det ærede Folkething kunde beſlutte ſig til at vedtage Vædringsforſlaget under Nr. 1, hvilket er ſtillet af et Mindretal i Jælleſubvalget; thi det Spørgsmaal, hvorom Sagen nu dreier ſig, er dog egentlig talt kun det om Forpagtningsafgiftens Størrelſe. De andre Spørgsmaal mener jeg, at man vel kunde komme tilrette om i det andet Thing, ſaaledes at diſſe Punkter, hvorpaa Folkethinget ſætter Pris, naar man nu her kunde blive enig om at ſætte Afgiften til 2,000 Rd., kunde blive ſtaaende i Loven. Man er her ſtillet ligeoverfor et Forhold, ſom det ikke ſtaar i nogen Miniſters Magt at fremtvinge, idet han ſtaar ligeoverfor private Folk og kun har at ſe at komme tilrette med dem; men naar de private Mænd erklære, at de ikke kunne gaa ind paa Forpagtningen, naar Afgiften ſættes høiere end til 2,000 Rd., ſer jeg ikke rettere, end at den eneſte Maade, hvorpaa man kan komme til en Ordning af dette Forhold og tilende med dette Halvaars Forhandling, er den, at dette ærede Thing beſtemmer ſig til at reſignere med Henſyn til Afgiftens Størrelſe og alſaa vedtager Forſlaget under Nr. 1. Jeg ſkal da for mit Vedkommende beſtræbe mig for at fjerne de Banſkeligheder, der ellers

kunde være tilſtede fra Vædringens Side med Henſyn til de Spørgsmaal, der omhandles i Forſlagene til Vædringstinget under Nr. 3, 4, 5 og 6. Alſaa, mine Herrer, er mit Forſlag til Dem, om De ikke, for at ſaa en nogenlunde taalelig Ende paa denne hele Forhandling og paa Stutteriet, maatte finde Dem foranledigede til at blive ſtaaende ved de 2,000 Rd., imod at De forøvrigt ſaa alle de andre af Dem udtalte Duſter opfyldte, alſaa hvad der er Gjenſtand for Flertallets Forſlag til Vædringstinget under Nr. 3, 4, 5 og 6, hvilke Forſlag jeg under den Forudsætning, at man har maattet reſignere med Henſyn til Afgiftens Størrelſe, ſkal gjøre mig Umage for at ſætte igjennem i det andet Thing. Alt vel overveiet ſynes jeg, det maa være det Rigtigſte at ſe at komme til en Ende med dette Spørgsmaal. Det har nu gjennem en lang Aarrække hvert Aar beſtæftiget det ærede Thing, og det kommer, ſynes mig, ikke an paa dette Luſind Valer mere eller mindre, men det kommer mere an paa at komme til en klar Beſlutning om, hvorledes man egentlig ſkal forholde ſig. Reſultatet af, at man ikke vedtager Forſlaget under Nr. 1, vil efter al Sandsynlighed blive, at der ingen Lov kommer ud af dette Forſlag, og at man alſaa ſtaar med Stutteriet i Luften, idet man ikke er bemyndiget til at hæve det, medens man dog mangler de fornødne Midler til at ſoutenere det. Jeg tillader mig alſaa at foreſlaa det ærede Thing at vedtage Forſlaget under Nr. 1, ſtillet af Mindretallet, men derimod ikke at vedtage Reſten af Forſlagene, ſaaledes alſaa, at de Beſtemmelſer, ſom man her i Folkethinget ſætter Pris paa — om Domænernes Salg, om Salget af Fauersholm og Trollesminde — blive ſtaaende. Alt dette vilde De kunne naa, naar vi kunne komme til den Overenſtomſt om Afgiften, ſom er nødvendig for overhovedet at ſaa de private Forpagtere til at gaa ind paa at modtage Stutteriet i Forpagtning.

Glausager: Jeg maa rigtignok beklage, at den egentlige Dødfører for Folkethingets Vedkommende ikke er tilſtede. Jeg er et af de Medlemmer, ſom høre til Mindretallet i